

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSFORORDNING (EU) nr. 628/2013**2022/EØS/40/40**

av 28. juni 2013

om arbeidsmetodene til Det europeiske flysikkerhetsbyrå ved standardiseringsinspeksjoner og kontroll av anvendelsen av bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 og om oppheving av kommisjonsforordning (EF) nr. 736/2008(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 av 20. februar 2008 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå, og om oppheving av rådsdirektiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF⁽¹⁾, særlig artikkel 24 nr. 5, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 24 nr. 1 og artikkel 54 i forordning (EF) nr. 216/2008 skal Det europeiske flysikkerhetsbyrå (heretter kalt «Byrået») bistå Kommisjonen ved kontroll av medlemsstatenes vedkommende myndigheters anvendelse av forordningens bestemmelser og dens gjennomføringsregler ved å gjennomføre standardiseringsinspeksjoner.
- 2) I henhold til artikkel 54 nr. 4 i forordning (EF) nr. 216/2008 skal Byrået følge bestemmelsene i artikkel 55 i nevnte forordning når en inspeksjon hos vedkommende myndighet i en medlemsstat innebærer inspeksjon hos et foretak eller en sammenslutning av foretak.
- 3) I kommisjonsforordning (EF) nr. 736/2006⁽²⁾ fastsettes Byråets arbeidsmetoder for gjennomføring av standardiseringsinspeksjoner (heretter kalt «gjeldende arbeidsmetoder»).
- 4) Det har gått seks år siden de gjeldende arbeidsmetodene ble vedtatt. Det er vedtatt betydelige endringer i de felles reglene. En rekke internasjonale avtaler er også inngått, og Byrået og medlemsstatene har også høstet verdifull erfaring som må tas i betraktning.
- 5) Da forordning (EF) nr. 736/2006 ble vedtatt, var de felles reglene på området sivil luftfart begrenset til innledende og kontinuerlig luftdyktighet. I kommisjonsforordning (EF) nr. 1702/2003⁽³⁾ er det fastsatt

gjennomføringsregler for luftdyktighet og miljøsertifisering av luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr samt for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner. I kommisjonsforordning (EF) nr. 2042/2003⁽⁴⁾ er det fastsatt gjennomføringsregler for kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og for godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgavene.

- 6) Siden den tid har forordning (EF) nr. 216/2008 erstattet europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1592/2002 av 15. juli 2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå⁽⁵⁾, og de felles reglene er utvidet to ganger: først til å omfatte besetninger, luftfartsoperasjoner og inspeksjoner på bakken, og så til å omfatte lufttrafikkstyring og flysikringstjenester (ATM/ANS – air traffic management / air navigations services) samt lufthavn-sikkerhet. Som følge av dette har Kommisjonen vedtatt flere gjennomføringsregler som tilsvarer disse nye ansvarsområdene, for eksempel kommisjonsforordning (EU) nr. 805/2011 av 10. august 2011 om fastsettelse av nærmere regler for sertifikater for flygeledere og visse andre sertifikater⁽⁶⁾, Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1034/2011⁽⁷⁾ om sikkerhets-tilsyn innen lufttrafikkstyring og flysikringstjenester, Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1035/2011 av 17. oktober 2011 om fastsettelse av felles krav til yting av flysikringstjenester⁽⁸⁾, kommisjonsforordning (EU) nr. 691/2010 av 29. juli 2010 om fastsettelse av en ytelsesordning for flysikringstjenester og nettfunksjoner og om endring av forordning (EF) nr. 2096/2005 om fastsettelse av felles krav til yting av flysikringstjenester⁽⁹⁾, rådsforordning (EØF) nr. 3922/91 av 16. desember 1991 om harmonisering av tekniske krav og administrative fremgangsmåter i sivil luftfart⁽¹⁰⁾, endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 859/2008⁽¹¹⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/36/EF av 21. april 2004 om sikkerheten til tredjestaters luftfartøyer som benytter lufthavner i Fellesskapet⁽¹²⁾, endret ved kommisjonsdirektiv 2008/49/EF av 16. april 2008 om endring av vedlegg II

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 179 av 29.6.2013, s. 46, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 27/2014 av 14. februar 2014 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 42 av 17.7.2014, s. 33.

⁽¹⁾ EUT L 79 av 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 129 av 17.5.2006, s. 10.

⁽³⁾ EUT L 243 av 27. 9.2003, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT L 315 av 28.11.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 240 av 7.9.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 206 av 11.8.2011, s. 21.

⁽⁷⁾ EUT L 271 av 18.10.2011, s. 15.

⁽⁸⁾ EUT L 271 av 18.10.2011, s. 23.

⁽⁹⁾ EUT L 201 av 3.8.2010, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT L 373 av 31.12.1991, s. 4.

⁽¹¹⁾ EUT L 254 av 20.9.2008, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 143 av 30.4.2004, s. 76.

til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/36/EF med hensyn til prioritering av inspeksjoner på bakken av luftfartøyer som benytter lufthavner i Fellesskapet⁽¹⁾, kommisjonsforordning (EU) nr. 965/2012 av 5. oktober 2012 om fastsettelse av tekniske krav og administrative framgangsmåter for luftfartsvirksomhet⁽²⁾ og kommisjonsforordning (EU) nr. 1178/2011 av 3. november 2011 om fastsettelse av tekniske krav og administrative framgangsmåter for besetninger i sivil luftfart⁽³⁾.

- 7) Ved forordning (EF) nr. 216/2008 er det dessuten innført en rekke nye bestemmelser som må gjenspeiles i Byråets arbeidsmetoder for gjennomføring av standardiseringsinspeksjoner. Særlig er det i artikkel 11 fastsatt vilkår for gjensidig anerkjennelse av sertifikater utstedt av vedkommende myndigheter i medlemsstatene samt vilkår for midlertidig å oppheve denne anerkjennelsen, der standardiseringsinspeksjonene utgjør et viktig redskap for å treffe beslutninger. I artikkel 15 fastsettes et informasjonsnett som gir nyttige opplysninger som må tas i betraktning for standardiseringsinspeksjoner, mens visse resultater av slike standardiseringsinspeksjoner kan måtte gjøres tilgjengelige snarest for dette informasjonsnettet. I artikkel 27 nr. 3 fastsettes det at Byrådet skal støtte medlemsstatene i oppfyllelsen av deres forpliktelser overfor ICAO.
- 8) Uansett ytterligere endringer i de felles reglene som er fastsatt ved forordning (EF) nr. 216/2008 og dens gjennomføringsregler, bør Byrådet bistå Kommisjonen ved kontroll av gjennomføringen av andre luftfartssikkerhetskrav som følger av for eksempel regelverket for det felles europeiske luftrom eller regelverket for ulykkesetterforskning eller rapportering av hendelser.
- 9) Siden 2006 har dessuten den europeiske luftfartspolitikken overfor tredjestater hatt en betydelig utvikling, både med hensyn til Den internasjonale organisasjon for sivil luftfart (ICAO), Den europeiske unions nabolandsstater og visse viktige partnere på globalt plan.
- 10) Det ble i 2010 undertegnet en samarbeidsavtale med Den internasjonale organisasjon for sivil luftfart (ICAO)⁽⁴⁾ som skaper rammen for et strukturert samarbeid mellom partene, særlig med hensyn til informasjonsutveksling knyttet til sikkerhet, med sikte på å unngå dobbeltarbeid der det er mulig, og som følge av dette bør Byråets standardiseringsinspeksjonsprogram og ICAOs program for sikkerhetstilsyn (USOAP) knyttes innbyrdes tettere sammen. Arbeidsmetodene ved inspeksjon bør også ta hensyn til ICAO-dokument 9735 — USOAPs håndbok om kontinuerlig kontroll.

- 11) Når det gjelder stater som deltar i EUs nabolands- og utvidelsespolitikk, herunder særlig stater som er part i avtalen om det felles europeiske luftrom, bør standardiseringsinspeksjoner organiseres etter samme arbeidsmetoder og samme standarder som for medlemsstatene, med forbehold for relevante avtaler eller samarbeidsordninger.
- 12) Når det gjelder stater som har undertegnet bilaterale luftfartssikkerhetsavtaler, som innebærer gjensidig anerkjennelse av visse sertifiseringsfunn og godkjenninger, bør standardiseringsinspeksjoner støtte kontrollen av at avtalen gjennomføres, og resultatene bør rapporteres til det relevante styret for bilateralt tilsyn med tanke på eventuelle justeringer. Inspeksjonene til de medlemsstatene hvis sertifiseringsfunn og godkjenninger godtas innenfor rammen av de bilaterale avtalene, bør omfatte ytterligere kontroller for å sikre at vedkommende myndigheter på riktig måte ivaretar sitt ansvar etter de bilaterale avtalene.
- 13) For effektivt å kontrollere anvendelsen av forordning (EF) nr. 216/2008 og dens gjennomføringsregler samt andre luftfartssikkerhetsregler som følger av eksisterende forordninger og avtaler, er det nødvendig å vurdere de gjeldende arbeidsmetodene på nytt, særlig for å sikre at de blir mer systemorientert, å følge en mer kontinuerlig kontrollmetode som i større grad fokuserer på sikkerhetsnivået, å sørge for mer effektiv ressursbruk for å unngå at vedkommende myndigheter påføres unødvendige byrder, og å innføre en ordning for tilbakemelding om Byråets regelverksarbeid. Det bør opprettes inspeksjonsgrupper med tilstrekkelig utdannet og kvalifisert personell, og Byrådet skal bestrebe seg på å balansere deltakingen av personale med fullmakt fra forskjellige medlemsstater.
- 14) Arbeidsmetodene bør gjenspeile definisjonene og prinsippene for revisjon som definert i ISO 19011.
- 15) Utover inspeksjonsnivået bør arbeidsmetodene inneholde nærmere opplysninger om kontroll på systemnivå og funnivå.
- 16) Arbeidsmetodene bør gi Byrådet mer fleksibilitet til å treffe tiltak når dets tekniske kompetanse berettiger det, samtidig som arbeidsmetodenes rettssikkerhet ivaretas.
- 17) Forordning (EF) nr. 736/2006 bør derfor oppheves.
- 18) Tiltakene fastsatt i denne forordningen er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 65 i forordning (EF) nr. 216/2008

⁽¹⁾ EUT L 109 av 19.4.2008, s. 17.

⁽²⁾ EFT L 296 av 25.10.2012, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 311 av 25.11.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ Rådsbeslutning 2011/531/EF (EUT L 232 av 9.9.2011, s. 8).

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. I denne forordningen fastsettes arbeidsmetodene for å
  - a) kontrollere medlemsstatenes vedkommende myndigheters anvendelse av forordning (EF) nr. 216/2008 og dens gjennomføringsregler på de områdene som omfattes av artikkel 1 nr. 1 i nevnte forordning,
  - b) gjennomføre standardiseringsinspeksjoner hos medlemsstatenes vedkommende myndigheter,
  - c) kontrollere at medlemsstatenes vedkommende myndigheter utsteder og fører tilsyn med sertifikater i samsvar med forordning (EF) nr. 216/2008 og dens gjennomføringsregler,
  - d) bidra til vurderingen av følgene av medlemsstatenes vedkommende myndigheters gjennomføring av forordning (EF) nr. 216/2008 og dens gjennomføringsregler.
2. Arbeidsmetodene fastsatt i denne forordningen får i den grad det er mulig, også anvendelse når Byrået har til oppgave å kontrollere anvendelsen av luftfartssikkerhetskrav som er fastsatt i annet EU-regelverk, i avtaler som Unionen har inngått, eller i samarbeidsordninger som Byrået har inngått.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «inspeksjon» den standardiseringsinspeksjonen omhandlet i artikkel 24 nr. 1 og artikkel 54 i forordning (EF) nr. 216/2008, herunder inspeksjonen av foretak eller sammenslutninger av foretak omhandlet i artikkel 54 nr. 4 og artikkel 55 i samme forordning, som Byrået gjennomfører,
- 2) «vedkommende myndighet» den enheten som medlemsstaten har utpekt som ansvarlig for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 216/2008 og dens gjennomføringsregler,
- 3) «personell med fullmakt» personell som har fullmakt fra Byrået til å gjennomføre inspeksjoner, herunder utsendt personell,
- 4) «utsendt personell» tjenestemenn stilt til rådighet av vedkommende myndigheter i medlemsstatene, Den internasjonale organisasjon for sivil luftfart (ICAO), andre internasjonale luftfartsorganisasjoner eller vedkommende myndigheter i tredjestater som har avtaler med Unionen eller samarbeidsordninger med Byrået, og som er utpekt av disse myndighetene til å bistå Byrået ved gjennomføringen av inspeksjoner,
- 5) «bevis» dokumentasjon, saksopplysninger eller andre opplysninger som er relevante og kontrollerbare,

- 6) «funn» resultatet av en sammenligning mellom tilgjengelige beviser og gjeldende krav,
- 7) «rettelse» et tiltak for å eliminere et funn av manglende samsvar med gjeldende krav,
- 8) «korrigerende tiltak» et tiltak for å fjerne årsaken til et funn av manglende samsvar med gjeldende krav for å hindre gjentakelse,
- 9) «umiddelbart sikkerhetsproblem» en situasjon der det er påvist at et produkt, en tjeneste, et system, en bestanddel, utstyr eller et anlegg enten er i en slik tilstand eller blir betjent, levert eller vedlikeholdt slik at det kan oppstå skader på personer med mindre situasjonen rettes umiddelbart.

Artikkel 3

Prinsipper for kontroll

1. Byrået skal kontrollere vedkommende myndigheters anvendelse av kravene omhandlet i artikkel 1 samt at de gjennomføres på en ensartet måte i samsvar med metodene fastsatt i denne forordningen, og skal rapportere om dette.
2. Kontrollen skal være kontinuerlig og risikobasert, på grunnlag av de opplysningene som er tilgjengelige for Byrået. Den skal omfatte vurdering av vedkommende myndigheters evne til å ivareta sitt ansvar for sikkerhetstilsynet, gjennomføring av inspeksjoner ved behov og oppfølging av funn som stammer fra inspeksjoner, for å sikre at det blir gjennomført hensiktsmessige rettelser og korrigerende tiltak til rett tid.
3. Kontrollen skal følge en systematisk framgangsmåte. Den skal ta for seg alle områder og kritiske punkter i sikkerhetstilsynsordningen som definert av ICAO. Det skal rettes særlig oppmerksomhet mot grensesnitt mellom områder.
4. Kontrollen skal utføres på en åpen, effektiv, harmonisert og ensartet måte.
5. Byrået skal analysere resultatene av sin kontrollvirksomhet for å avdekke eventuelle behov for å forbedre regelverket.

Artikkel 4

Prinsipper for inspeksjoner og funn

1. Ved inspeksjoner av vedkommende myndigheter skal det tas hensyn til resultatene fra tidligere inspeksjoner, særlig endringer i de regelverksbaserte kravene og vedkommende myndighets sikkerhetstilsynsevne, og inspeksjonene skal stå i forhold til nivået og kompleksiteten i bransjen det føres tilsyn med, idet det prioriteres å sikre et høyt og enhetlig sikkerhetsnivå for kommersiell lufttransport.
2. Inspeksjonene kan omfatte inspeksjoner av foretak eller sammenslutninger av foretak som vedkommende myndighet som inspiseres, fører tilsyn med.

3. Inspeksjonene kan, dersom de berørte partene samtykker, omfatte inspeksjoner av militære anlegg som er åpne for allmennheten, eller tjenester som militært personale yter overfor allmennheten, med sikte på å kontrollere at kravene i artikkel 1 nr. 3 i forordning (EF) nr. 216/2008 overholdes.

4. Inspeksjonene skal gjennomføres av en gruppe som består av personell som har fullmakt fra Byrådet, og som skal være kvalifisert og opplært på sine respektive områder. Personell med fullmakt skal følge prinsippene om uavhengighet, integritet, etisk atferd, behørig aktsomhet, redelig framstilling og fortrolighet.

5. Dersom Byrådet finner at ett eller flere sertifikater ikke overholder forordning (EF) nr. 216/2008 og dens gjennomføringsregler, skal det manglende samsvaret rapporteres til vedkommende myndighet. Dersom funnet av manglende samsvar ikke rettes i tide, skal Byrådet gi anbefalinger i henhold til artikkel 11 nr. 2 i forordning (EF) nr. 216/2008, slik at det er mulig å treffe en beslutning om gjensidig anerkjennelse av nevnte sertifikat(er).

6. Byrådet skal klassifisere og følge opp de funnene av manglende samsvar som er påvist under inspeksjonene nevnt i nr. 1–3, etter deres innvirkning på sikkerheten, og sikkerhetsrelaterte funn skal prioriteres. Byrådet skal også straks underrette vedkommende myndigheter i medlemsstatene når en rettelse av et umiddelbart sikkerhetsproblem ikke er håndtert tilfredsstillende.

7. Denne forordningen berører ikke artikkel 15 og 58 i forordning (EF) nr. 216/2008, kommisjonsbeslutning 2001/844/EF, EKSF, Euratom⁽¹⁾, europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005⁽²⁾ og kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2006⁽³⁾.

Artikkel 5

Utveksling av opplysninger

1. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal gi Byrådet alle nødvendige opplysninger som er relevante for deres sikkerhetstilsyn, og skal ta for seg alle kritiske punkter i sikkerhetstilsynsordningen, herunder foretakene eller sammenlutningene av foretak som de har tilsyn med. Opplysningene skal gis i en form og på en måte som Byrådet har angitt, idet det tas hensyn til de opplysningene som er stilt til rådighet for ICAO.

2. Byrådet kan også be om opplysninger ad hoc fra vedkommende myndigheter i medlemsstatene. Når Byrådet sender en slik anmodning om opplysninger, skal det angi det juridiske grunnlaget og formålet, oppgi hvilke opplysninger som kreves, og fastsette en frist for å framlegge opplysningene.

3. Byrådet skal gi vedkommende myndigheter i medlemsstatene relevante opplysninger for å støtte en ensartet gjennomføring av gjeldende krav.

Artikkel 6

Nasjonal standardiseringskoordinator

1. Medlemsstatene skal utpeke en nasjonal standardiseringskoordinator til å opptre som deres primære kontaktpunkt for alt standardiseringsarbeid, særlig for å koordinere utvekslingen av opplysninger i henhold til artikkel 5 nr. 1. Den nasjonale standardiseringskoordinatoren har ansvar for å

- løpende vedlikeholde og ajourføre de opplysningene Byrådet mottar, herunder opplysninger det er bedt om i henhold til artikkel 3–5, rettelser og planer for korrigerende tiltak samt bevis på gjennomføring av avtalte korrigerende tiltak,
- bistå Byrådet på alle stadier av en inspeksjon og sikre at inspeksjonsgruppen blir ledsaget gjennom alle inspeksjoner på stedet.

2. Vedkommende myndigheter skal sikre at det er klare kommunikasjonslinjer mellom den utpekte nasjonale standardiseringskoordinatoren og deres interne organisasjon, slik at koordinatoren kan ivareta sine plikter på korrekt vis.

Artikkel 7

Kontinuerlig kontroll

1. Den kontinuerlige kontrollen nevnt i artikkel 3 skal omfatte følgende:

- innsamling og analyse av data og opplysninger gitt av vedkommende myndigheter i medlemsstatene, Den internasjonale organisasjon for sivil luftfart (ICAO), Kommisjonen eller andre relevante kilder,
- vurdering av vedkommende myndighets evne til å ivareta sitt sikkerhetstilsynsansvar,
- avhengig av vurderingen nevnt i bokstav b), prioritering, planlegging og fastsettelse av omfanget av inspeksjoner,
- gjennomføring av slike inspeksjoner, herunder tilhørende rapportering,
- oppfølging og avslutning av funn av manglende samsvar avdekket under inspeksjonene.

2. Ved vurderingen omhandlet i nr. 1 bokstav b) skal Byrådet opprette, utvikle og vedlikeholde en felles modell der det minst tas hensyn til følgende elementer:

- luftfartsindustriens størrelse og kompleksitet,
- alvorlige hendelser, ulykker, dødsulykker og dødsfall i tilknytning til dette,
- resultatene av inspeksjoner på bakken,
- resultatene av tidligere inspeksjoner,
- vedkommende myndigheters evne til effektivt å gjennomføre rettelser og korrigerende tiltak,

⁽¹⁾ EFT L 317 av 3.12.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 344 av 27.12.2005, s. 15.

⁽³⁾ EUT L 84 av 23.3.2006, s. 8.

f) resultatet av revisjoner som er utført i henhold til internasjonale konvensjoner eller statlige sikkerhetsvurderingsprogrammer,

g) hvorvidt det er truffet tiltak i henhold til artikkel 11 nr. 2 i forordning (EF) nr. 216/2008 eller traktatens artikkel 258.

3. Resultatet av modellen fastsatt i nr. 2 og inndataene og resultatene av vurderingen skal stilles til rådighet for den nasjonale standardiseringskoordinatoren i vedkommende medlemsstat.

4. Byrået skal tilpasse inspeksjonsprogrammet på bakgrunn av den kontinuerlige kontrollen, idet både forbedringer og svekkelser i sikkerhetsnivået gjenspeiles. Byrået skal treffe egnede tiltak når det er påvist at sikkerhetsnivået svekkes.

Artikkel 8

Inspeksjonsprogram

1. Byrået skal i samarbeid med Kommisjonen opprette et flerårig program der inspeksjonene nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) angis, og et årlig program der inspeksjonene nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) og b) angis.

2. Inspeksjonsprogrammene skal angi den eller de berørte medlemsstatene, typen inspeksjon, områdene som skal inspiseres, og forventet tidsramme for inspeksjonen på stedet, idet det tas hensyn til modellen omhandlet i artikkel 7.

3. Inspeksjonsprogrammene kan justeres av Byrået for å ta hensyn til nye risikoer som avdekkes i forbindelse med den kontinuerlige kontrollen omhandlet i artikkel 7.

4. Det årlige programmet skal oversendes til Kommisjonen, til medlemmene av Byråets styre som en del av Byråets arbeidsprogram i henhold til artikkel 33 nr. 2 bokstav c) i forordning (EF) nr. 216/2008 og til den nasjonale standardiseringskoordinatoren i den berørte medlemsstaten.

Artikkel 9

Inspeksjonsområder

1. Byrået skal gjennomføre inspeksjoner for hvert område som er definert i kapittel II i forordning (EF) nr. 216/2008. Disse områdene skal omfatte

- a) luftdyktighet som omhandlet i artikkel 5 og miljøvern som omhandlet i artikkel 6 i nevnte forordning,
- b) besetninger som omhandlet i artikkel 7 og 8 i nevnte forordning,
- c) luftfartsoperasjoner som omhandlet i artikkel 8 og 9 i nevnte forordning,
- d) inspeksjoner på bakken som omhandlet i artikkel 10 i nevnte forordning,
- e) flyplasser som omhandlet i artikkel 8a i nevnte forordning,

f) ATM/ANS og flygeledere som omhandlet i artikkel 8b og 8c i nevnte forordning.

Ytterligere områder kan fastsettes avhengig av utviklingen av forordning (EF) nr. 216/2008 eller på anmodning fra Kommisjonen.

2. Byrået skal sikre at det settes av tilstrekkelige ressurser til å kontrollere og inspiserer de forskjellige områdene avhengig av resultatene av den kontinuerlige kontrollen nevnt i artikkel 7.

Artikkel 10

Typer inspeksjoner

1. Byrået skal gjennomføre

- a) omfattende inspeksjoner for å inspiserer ett eller flere områder; disse inspeksjonene skal gjennomføres med mellomrom som fastsettes på grunnlag av resultatene av den kontinuerlige kontrollen,
- b) målrettede inspeksjoner for å inspiserer bestemte delområder innenfor ett eller flere områder og/eller for å vurdere status for gjennomføringen av avtalte rettelser og korrigerende tiltak,
- c) ad hoc-inspeksjoner for å undersøke bestemte problemer som er avdekket ved Byråets kontinuerlige kontroll, eller på anmodning fra Kommisjonen.

2. Uansett inspeksjonene nevnt i nr. 1 kan Byrået ta opp funn som er gjort utenom inspeksjoner på stedet, når det har samlet inn tilstrekkelige bevis på manglende samsvar.

Artikkel 11

Opplærings-, kvalifikasjons- og fullmaktskriterier for inspeksjonsgrupper

1. Byrået skal fastsette kvalifikasjonskriterier for personell som deltar i inspeksjonsgrupper.
2. Kvalifikasjonskriteriene skal omfatte
  - a) kjennskap til de institusjonelle og rettslige rammene, særlig denne forordningen, samt til de relevante internasjonale avtalene,
  - b) kjennskap til og erfaring med revisjonsmetoder,
  - c) teknisk kompetanse og praktisk erfaring på det eller de relevante områdene omhandlet i artikkel 9.
3. Gruppelederne skal være personell ansatt av Byrået. Kvalifikasjonskriteriene skal i tillegg til det som er nevnt i nr. 2, omfatte gruppeledelse og kommunikasjonsferdigheter i et internasjonalt miljø og i følsomme situasjoner.
4. Gruppemedlemmene skal være personell som er ansatt av Byrået, eller utsendt personell.

5. Både gruppeledere og gruppemedlemmer skal være opplært i de gjeldende kravene og i Byråets framgangsmåter. Byrådet skal sikre at gruppeledernes og gruppemedlemmenes kompetanse ivaretas, slik at de kan delta i inspeksjoner som personell med fullmakt. Byrådet skal opprette relevante programmer for kontinuerlig opplæring for dette formålet.

6. Personell som oppfyller kvalifikasjonskriteriene og har fått relevant opplæring, kan få fullmakt fra Byrådet til å delta i inspeksjonsgruppene.

Artikkel 12

Inspeksjonsgruppenes sammensetning

1. Inspeksjonene skal utføres av grupper som er nedsatt av Byrådet, og som er sammensatt av personell med fullmakt i henhold til artikkel 11.

2. Byrådet skal fastsette gruppesammensetningen for å fastslå den minste gruppestørrelsen som er nødvendig for å dekke den nødvendige tekniske kompetansen og arbeidsbelastningen, idet det tas hensyn til typen inspeksjon, omfanget, antall områder som skal undersøkes, og det forventede programmet. Hver gruppe skal minst ha en gruppeleder og ett gruppemedlem. Byrådet skal i alle tilfeller sikre at størrelsen på gruppene står i forhold til omfanget.

3. Byrådet skal sikre at det ved sammensetningen av gruppene ikke foreligger noen interessekonflikt med vedkommende myndigheter som inspiseres, eller med foretakene eller sammenslutningene av foretak som inspiseres.

4. Byrådet skal i god tid før en inspeksjon be om opplysninger fra myndigheter eller organisasjoner som sender ut personell, om gruppemedlemmenes tilgjengelighet for deltaking i inspeksjoner på stedet.

5. Utgifter til nasjonale standardiseringskoordinators deltaking på møter i henhold til artikkel 14 nr. 2 og artikkel 19 nr. 2 og til utsendt personells deltaking i inspeksjoner som Byrådet gjennomfører, skal dekkes av Byrådet i samsvar med unionsreglene og uten at Unionens årlige budsjettbehandling berøres.

Artikkel 13

Gjennomføring av inspeksjoner

1. Inspeksjonene omhandlet i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) og b) skal omfatte følgende faser:

- a) en forberedende fase med en varighet på minst 10 uker før inspeksjonen,
- b) inspeksjon på stedet,
- c) en rapporteringsfase med en varighet på høyst 10 uker etter inspeksjonen på stedet.

2. Ad hoc-inspeksjonene nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav c) skal meddeles vedkommende myndighet med to ukers varsel, men ved slike inspeksjoner er det ikke nødvendig å overholde fristene og framgangsmåtene fastsatt i artikkel 14–16, bortsett fra at det skal framlegges en endelig rapport.

3. Funn av manglende samsvar som gjøres under inspeksjonene omhandlet i artikkel 10, skal rapporteres i samsvar med artikkel 16, følges opp og avsluttes i samsvar med artikkel 17 og klassifiseres i samsvar med artikkel 18.

Artikkel 14

Forberedende fase

1. I den forberedende fasen skal Byrådet
  - a) underrette vedkommende myndighet om inspeksjonen minst 10 uker på forhånd, herunder om den påtenkte inspeksjonens art, område(r) og delområder,
  - b) samle inn de opplysningene som er nødvendige for å forberede inspeksjonen, idet det tas behørig hensyn til tilgjengelige opplysninger fra kontinuerlig kontroll,
  - c) fastsette inspeksjonens virkeområde, omfang og program, herunder inspeksjon av foretak eller sammenslutninger av foretak, idet det tas hensyn til opplysninger fra kontinuerlig kontroll,
  - d) fastsette inspeksjonsgruppens størrelse og sammensetning.
2. Etter at inspeksjonen er varslet, skal vedkommende myndighet samarbeide med Byrådet slik at inspeksjonen på stedet kan forberedes raskt. Dersom det anses nødvendig, kan det arrangeres et forberedende møte mellom inspeksjonsgruppen og den nasjonale standardiseringskoordinatoren.
3. Byrådet skal formidle inspeksjonsprogrammet og gruppens sammensetning til vedkommende myndighet minst to uker før inspeksjonen på stedet.

Artikkel 15

Inspeksjon på stedet

1. Under inspeksjonen på stedet skal Byrådet
  - a) arrangere et innledende møte med den nasjonale standardiseringskoordinatoren og vedkommende myndighet som inspiseres,
  - b) følge opp funn av manglende samsvar som er gjort i tidligere inspeksjoner og ennå ikke er avsluttet, samt gjennomgå de tilhørende rettelsene og korrigerende tiltakene,
  - c) underrette vedkommende myndighet om eventuelle umiddelbare sikkerhetsproblemer, dersom slike avdekkes under inspeksjonen,
  - d) ved et avsluttende møte framlegge for vedkommende myndighet som inspiseres, en liste over foreløpige funn av manglende samsvar som er gjort eller er blitt fulgt opp under inspeksjonen.
2. I tillegg kan Byrådet
  - a) inspisere hovedkontoret og, i den grad det anses nødvendig, de eventuelle regionalkontorene til vedkommende myndighet og til eventuelle kvalifiserte enheter som vedkommende myndighet har tildelt oppgaver,

- b) inspisere foretak eller sammenslutninger av foretak som er under vedkommende myndighets tilsyn, som en del av inspeksjonen av denne myndigheten; i så fall kan vedkommende myndighet ledsage inspeksjonsgruppen,
- c) gjennomføre intervjuer med de ansatte hos vedkommende myndighet som inspiseres, og eventuelle kvalifiserte enheter, og hos eventuelle foretak eller sammenslutninger av foretak som besøkes,
- d) undersøke lovgivning, framgangsmåter, sertifikater, dokumentasjon, data og annet relevant materiale.

Artikkel 16

Rapporteringsfase

1. I en inspeksjons rapporteringsfase skal Byrådet senest seks uker etter det avsluttende møtet om inspeksjonen på stedet gjennomgå de foreløpige funnene, klassifisere dem og på dette grunnlaget utarbeide et utkast til rapport rettet til vedkommende myndighet som er inspisert.
2. Utkastet til rapport skal minst inneholde
  - a) et sammendrag der konklusjonene presenteres,
  - b) opplysninger om hvordan inspeksjonen er gjennomført, herunder typen inspeksjon, områder som er dekket, omfang og gruppens sammensetning,
  - c) en analyse av hvert kritisk element med fokus på hovedfunnene,
  - d) en liste over funn av manglende samsvar som er gjort eller fulgt opp under inspeksjonen, sammen med klassifiseringen av dem,
  - e) anbefalinger, herunder om nødvendig om gjensidig anerkjennelse av sertifikater.
3. Funn av manglende samsvar skal meddeles gjennom utkastet til rapport nevnt i nr. 2, med mindre Byrådet allerede har gitt skriftlig underretning på annen måte.
4. Vedkommende myndighet kan framlegge skriftlige kommentarer til Byrådet innen to uker fra underretningen.
5. Byrådet skal senest ti uker etter det avsluttende møtet framlegge en sluttrapport på grunnlag av utkastet til rapport omhandlet i nr. 2, herunder eventuelle kommentarer fra vedkommende myndighet som er inspisert. Byrådet kan tilpasse beskrivelsen av funnet av manglende samsvar eller dets juridiske grunnlag, klassifisering eller status, alt etter hva som er relevant, for å ta hensyn til kommentarer og rettelser eller korrigerende tiltak som er framlagt i rapporteringsfasen.
6. Byrådet skal opprette og vedlikeholde en status for kontinuerlig kontroll for hver medlemsstat som på anmodning skal framlegges for den berørte medlemsstaten og for Kommisjonen.
7. Sluttrapporten skal rettes til den inspiserte vedkommende myndigheten og til Kommisjonen, som deretter kan oversende denne rapporten til den berørte medlemsstaten og til andre vedkommende myndigheter dersom det er relevant.

Artikkel 17

Oppfølging av avslutning av funn

1. For alle funn av manglende samsvar klassifisert i henhold til artikkel 18 nr. 1 bokstav b) og c) skal vedkommende myndighet foreslå en rettelse og et korrigerende tiltak senest fire uker etter mottak av underretning fra Byrådet.
2. For alle funn av manglende samsvar klassifisert i henhold til artikkel 18 nr. 1 bokstav a) skal vedkommende myndighet foreslå et korrigerende tiltak senest ti uker etter mottak av underretning fra Byrådet.
3. Vedkommende myndighet skal innen fristen rapportere til Byrådet om at korrigerende tiltak er gjennomført, og framlegge bevis på dette.
4. Byrådet skal
  - a) evaluere rettelser og de korrigerende tiltakene som er framlagt av vedkommende myndighet, eller be om ytterligere avklaring innen en rimelig frist,
  - b) gi sin tilslutning til eller avvise de framlagte rettelser og/eller korrigerende tiltakene innen 16 uker etter underretningen,
  - c) kontrollere at de korrigerende tiltakene blir tilfredsstillende gjennomført,
  - d) klarlegge om det er behov for tilleggstiltak i samsvar med artikkel 22,
  - e) regelmessig rapportere til vedkommende myndighet og Kommisjonen om status for funn av manglende samsvar og tilhørende rettelser/korrigerende tiltak gjennom statusrapporter,
  - f) avslutte funn av manglende samsvar når de korrigerende tiltakene anses som fullført og bevist, registrere funnene av manglende samsvar som avsluttet og underrette vedkommende myndighet om dette.
5. Med hensyn til bokstav c) kan Byrådet anmode vedkommende myndighet om bevis eller avklaringer. Byrådet kan også beslutte å kontrollere gjennomføringen ved en inspeksjon på stedet.
6. Dersom funn av manglende samsvar omfattes av en framgangsmåte ved overtredelse i henhold til artikkel 11 nr. 2 i forordning (EF) nr. 216/2008 eller traktatene, skal Byrådet sørge for hensiktsmessig oppfølging i samråd med Kommisjonen og skal ikke avslutte et slikt funn uten først å ha samordnet dette med Kommisjonen.

Artikkel 18

Klassifisering av funn

1. Alle funn av manglende samsvar som Byrådet avdekker innenfor rammen av inspeksjonene omhandlet i artikkel 10, skal klassifiseres og rapporteres av Byrådet, enten de gjelder administrative krav eller tekniske krav, i en av følgende klasser:

- a) Klasse C: manglende samsvar med gjeldende krav som hovedsakelig fører til standardiseringsproblemer.
  - b) Klasse D: manglende samsvar med gjeldende krav som fører til standardiseringsproblemer og sikkerhetsproblemer med mindre det korrigeres i tide.
  - c) Klasse G: umiddelbart sikkerhetsproblem.
2. Rapporteringen, oppfølgingen og avslutningen av funn skal prioriteres på grunnlag av deres klassifisering.

Artikkel 19

Umiddelbart sikkerhetsproblem

1. Dersom Byrået har underrettet om et umiddelbart sikkerhetsproblem,
- a) skal Byrået anmode vedkommende myndighet om å treffe egnede korrigerende tiltak, herunder umiddelbare rettelser,
  - b) skal vedkommende myndighet anvende effektive rettelser for å fjerne funnet og forelegge Byrået bevis for dette.
2. Byrået kan innen to uker fra underretningen om det umiddelbare sikkerhetsproblemet anmode vedkommende myndighet om å delta på et møte for å vurdere gjennomføringen av de umiddelbare rettelsene.
3. Dersom Byrået ikke finner rettelsene tilfredsstillende, skal det komme med anbefalinger til Kommisjonen, herunder om nødvendig en anbefaling med hensyn til gjensidig anerkjennelse av det eller de sertifikatene som er utstedt av vedkommende myndighet. Byrået skal også underrette vedkommende myndigheter i medlemsstatene umiddelbart.

Artikkel 20

Dokumentasjon

1. Byrået skal opprette et system for oppbevaring av dokumentasjon som gir mulighet for tilfredsstillende lagring, tilgang til og pålitelig sporing av endringer når det gjelder
- a) opplæring, kvalifikasjon og godkjenning av gruppeledere og gruppelemmer,
  - b) inspeksjonsprogrammer,
  - c) rapporter,
  - d) funn og tilhørende beviser,
  - e) avtalte rettelser og korrigerende tiltak,
  - f) avslutning av funn av manglende samsvar og tilhørende beviser,
  - g) anbefalinger med hensyn til gjensidig anerkjennelse av sertifikater,
  - h) vurderingene nevnt i artikkel 7 nr. 1 bokstav b).
2. All dokumentasjon skal oppbevares i minst 15 år, med forbehold for gjeldende personvernlovgivning.

Artikkel 21

Tilgang til opplysninger i inspeksjonsrapportene

1. Når opplysninger i en inspeksjonsrapport gjelder et foretak eller en sammenslutning av foretak som er underlagt sikkerhetstilsyn av en tredjestat og omfattes av virkeområdet for en avtale inngått av Unionen i henhold til artikkel 12 i forordning (EF) nr. 216/2008, skal disse opplysningene gjøres tilgjengelige for tredjestaten som part i nevnte avtale, i samsvar med avtalens relevante bestemmelser.
2. Dersom opplysningene i en inspeksjonsrapport omfattes av anvendelsesområdet for en samarbeidsavtale mellom Unionen og ICAO, skal disse opplysningene gjøres tilgjengelige for ICAO i samsvar med bestemmelsene i denne samarbeidsavtalen og det tilhørende vedlegget om sikkerhet.
3. Dersom opplysningene i en inspeksjonsrapport gjelder pågående sikkerhetsundersøkelser som utføres i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 996/2010⁽¹⁾, skal disse opplysningene snarest gjøres tilgjengelige for myndigheten med ansvar for sikkerhetsundersøkelsen.
4. Ved anvendelse av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001⁽²⁾ skal beslutningsprosessen knyttet til en inspeksjonsrapport ikke anses som avsluttet før de tilknyttede funnene av manglende samsvar er avsluttet.

Artikkel 22

Tilleggstiltak

1. Byrået skal påpeke eventuell manglende oppfølging av funn av manglende samsvar, for eksempel
- a) korrigerende tiltak som ikke framlegges innen fristen nevnt i artikkel 17 nr. 1,
  - b) korrigerende tiltak som Byrået ikke gir tilslutning til innen fristen nevnt i artikkel 17 nr. 4 bokstav b),
  - c) korrigerende tiltak som ikke blir gjennomført på behørig vis.
2. I tilfellene nevnt i nr. 1 skal Byrået anmode vedkommende myndighet om å redegjøre for den manglende oppfølgingen og framlegge tilleggstiltak, og skal fastsette svarfrist.
3. Byrået skal vurdere konsekvensene av den manglende oppfølgingen sammen med det svaret som vedkommende myndighet gir innen den fastsatte fristen. På grunnlag av resultatene av denne vurderingen kan Byrået
- a) gi sin tilslutning til de framlagte tilleggstiltakene, eller
  - b) oversende en tilleggsrapport til vedkommende myndighet og til Kommisjonen. Denne rapporten skal inneholde Byråets vurdering og dets anbefalinger til Kommisjonen, herunder om nødvendig anbefalinger om gjensidig anerkjennelse av sertifikat(er) utstedt av vedkommende myndighet.

⁽¹⁾ EUT L 295 av 12.11.2010, s. 35.

⁽²⁾ EFT L 145 av 31.5.2001, s. 43.

4. Med forbehold for forordning (EF) nr. 2111/2005 kan Kommisjonen etter å ha mottatt tilleggsrapporten nevnt i nr. 3 bokstav b) treffe følgende tiltak:

- a) oversende kommentarer til den berørte medlemsstaten eller be om nærmere forklaring på alle eller noen av funnene av manglende samsvar,
- b) kreve at Byrådet gjennomfører en ad hoc-inspeksjon for å kontrollere at rettelser og korrigerende tiltak er tilfredsstillende gjennomført,
- c) innlede framgangsmåten nevnt i artikkel 11 nr. 2 i forordning (EF) nr. 216/2008 for å avgjøre om sertifikater utstedt av vedkommende myndighet oppfyller gjeldende krav,
- d) innlede en framgangsmåte i henhold til traktatens artikkel 258.

Artikkel 23

Årsrapport

Byrådet skal senest 31. mars hvert år oversende Kommisjonen en årsrapport om virksomheten for kontinuerlig kontroll og de inspeksjonene som er gjennomført det foregående året. Rapporten skal inneholde en analyse av resultatene av virksomheten og inspeksjonene og speile vedkommende myndigheters evne til å ivareta sitt sikkerhetstilsynsansvar samt anbefalinger om mulige forbedringer. I anbefalingene skal det særlig påpekes hvilke tekniske regler som må fastsettes eller endres i henhold til artikkel 17 nr. 2 bokstav b) i forordning (EF) nr. 216/2008, samt hvilke av Byråets tiltak som må fastsettes eller endres i henhold til artikkel 18 bokstav c) i forordning (EF) nr. 216/2008.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 28. juni 2013.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

Artikkel 24

Arbeidsmetoder

Byrådet skal revidere sine arbeidsmetoder for å gjennomføre de oppgavene det er pålagt i henhold til artikkel 3–23, innen seks måneder fra denne forordningens ikrafttredelse.

Artikkel 25

Overgangsordninger

1. Funn av manglende samsvar som Byrådet gjør i henhold til forordning (EF) nr. 736/2006, og som det ikke er framlagt bevis for avslutning av for Byrådet på det tidspunktet denne forordningen trer i kraft, skal anses å ha blitt gjort i samsvar med denne forordningen og skal behandles deretter.

2. Planer for korrigerende tiltak som er godkjent av Byrådet i henhold til forordning (EF) nr. 736/2006, skal anses å ha blitt godkjent i samsvar med denne forordningen.

3. Gruppemedlemmer og gruppeledere som har fullmakt fra Byrådet i henhold til forordning (EF) nr. 736/2006, skal anses som personell med fullmakt i henhold til denne forordningen.

Artikkel 26

Oppheving

Forordning (EF) nr. 736/2006 oppheves.

Artikkel 27

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2014.